

බුද්ධයකුගේ එකම පාර්ශ්වනාව නිවන් මග අවබෝධ කරගැනීමයි. ඊට ඉස්සලේලා දැනගන්න අවශ්‍ය විය යුතු නිවන් දකින්නට කියන එක. අදාළව ලෝක සම්මතය ඉන්න බුද්ධයා දනේ උත්තරය තමයි "මා ලෝකේ සියලු දේ දුකයි, මා සියලු දේ අනභිරුමනේ නිවන් දකින්නට" කියන එක. ඊළඟින්, එතකට අහන කතොට හිතනවො මුට පිස්සුද මා පනේ පනේ නියතේ සැප නැහැ කියන්නේ කියලා.

එතකට මා බුද්ධයාණන්වහන්සේ දැක්ක දුක මා කදද? මා "මහලු වීම", "මරණයට පත්වීම", "අකැමති අය සමග එක් වීම", "ලබ්ධිවීම" ඊදි අපි ඵදිනදො විදින, ඊතම කතෙකුට තමා දුම් යන දුක ගැන කියන්නද උත්වහන්සේ අපි රමාණ කාලයකි පරුම පුරාගතේ ඊවින මා ලෝකටේ දා ගණා කලා.

ඊ උනුම් වූ සර්වඥ කදාණයට පමණකි ගවර (පසුව ශාරාවක ගවර) වූ, කිසිම අන්තය සාසනාත්වහන්සේ ලාගනේ දැනගත නොහැකි මා ලෝකේ අසාර බව, අනාච බව අවබෝධ කල හැකි මුලු අසුභාරදාහකි ධර්මසකන්ධයම කැටිවූ වූ තිරිලිකි පණය හඳුනාගමු.

{audio}media/mp3/saddharmaya/S_Anichcha_Dukkha_Anaththa_11042010.mp3{/audio}

